

จากผู้อ่าน

ปัญหา-ค้นหา

ปัญหาพระสงฆ์องค์เจ้าที่เป็นชาวในหน้าหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ มันผิดพลาดมาตั้งแต่เริ่มต้นจะบวชแล้วละ เมื่อเริ่มต้นผิด ท่ามกลางนั้นปลายก็ยอมผิดไปด้วยแน่นอน ทำอย่างไรเราจะเริ่มต้นค่านิยมการบวชให้เป็นงานสำคัญต่อพุทธศาสนาให้ได้ ไม่ใช่ทำเล่นเป็นลิเกอย่างทุกวันนี้ อาจเป็นเพราะทางวัดมองปัญหาตื่นเขินไป คิดว่าหากคัดเลือกผู้บวชอย่างเคร่งครัดแล้ว ก้าววัดจะกลายเป็นวัดร้าง เช่น บางหมู่บ้านที่วัดไม่มีพระเลย จึงต้องจับลูกชาวบ้านมาบวชกันอย่างง่าย ๆ หรือไม่ก็ไปขอยืมพระจากวัดอื่นมาเป็นเจ้าอาวาส จะมีความเป็นมาอย่างไรไม่สำคัญ ตึกว่าไม่มีพระ เสียเลยเพื่อจะได้ช่วยดูแลสัมภาระของวัด ทำหน้าที่แทนภารโรง สวดศพ ซักผ้าบังสุกุลทำพิธีกรรม ลุงศพไปป่าช้า และเอาไว้เป็นที่กราบไหว้ให้พรอยู่เฉยๆ ไม่มีอะไรก็หาเรื่องฉลองนั่นฉลองนี่ให้มีรายได้เป็นกอบเป็นกำพระจึงรวบรวบกว่าชาวบ้าน เพราะไม่มีรายจ่ายใดๆ บ้านไม่ต้องเช่า ข้าวไม่ต้องซื้อ อาหารการกินอุดมสมบูรณ์ เครื่องนุ่งห่มฟรี ป่วยเจ็บก็ไม่เสียเงิน ไปไหนมาไหนมีรถรับส่ง แถมมีเงินเดือน ประจำตำแหน่งอีก โดยไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไร เพียงแต่ยะถาล์ฟพีได้ ก็หากินได้ตลอดไปทุกงาน เทศน์สั่งสอนให้ชาวบ้านเสียสละบริจาคทานมาก ยิ่งใส่ของมากๆ ก็ยิ่งได้บุญมาก จะได้เป็นมหาเศรษฐีในชาติหน้า แต่ตัวเองไม่เคยบริจาคเสียสละอะไรเลย รับลูกเดียว เมื่อพระสะสมเงินทองร่ำรวยจึงมักมีข่าวเสียหายเกิดขึ้นเรื่อยๆ เริ่มแรกก็สตรี เพราะสตรีกับสตางค์เป็นของคู่กัน เป็นศัตรูของพรหมจรรย์นำไปสู่อบาบัติปาราชิกเป็นชาวฉาวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่แทบทุกวันที่ไม่เป็นข่าวอีกไม่รู้เท่าไร หากรัฐบาลนี้ปฏิรูปจัดระบบเงินทองของพระให้เข้าระบบระเบียบ เงินทองของ

พระเหล่านี้ก็จะสะพัดสู่สังคมภายนอกภาวะยากจนของคนไทยจะคลี่คลายดีไม่ตี จะหมดสิ้นก่อนกำหนดหกปีก็อาจเป็นไปได้

● แก้วมุล เกตรา เชียงราย

☞ ฝ่ายศาสนจักรและอาณาจักรกำลังร่วมแรงแข่งขันลงแข่งปล้ำผีลูกปลุกผีนั่งเอาจริงเอาจังเรื่องนี้อยู่ครับ ตอนนี้พระปากกำลังเข้าเมืองคัดค้านเรื่องแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช จะถูกจะผิดอย่างไร พุทธบริษัทระดับอุบาสกอุบาสิกาที่สดับข่าวคราวต่อไป อย่ากะพริบตา

กรรมเก่าของไก่ บาบใหม่ของคน

ใช้หัวदनกระบาดหนัก เปิดไก่เป็นโรคตายยกเล้า แถมทางการกำหนดมาตรการฆ่าไก่กำจัดพาหะโรคระบาดอีกต่างหาก ชาวว่าฆ่าไก่เฉียด ๓๐ ล้านตัวเข้าไปแล้ว จะต้องฆ่าอีกเท่าไรก็ไม่รู้ ชาวทางทีวี เห็นเขาจับไก่เป็นๆ ยัดใส่ถุงปุ๋ย มัดปากถุงเอาใส่รถบรรทุกเป็นรถๆ ไปทิ้งลงหลุมแล้วเอาดินกลบ กว่าตายไก่พวกนี้คงดิ้นกันขลุกขลัก ๆ คิดแล้วแสนสังเวช ยามไก่ลั่นตลาดก็ขนเอาลูกไก่ไว้เพียงสาเป็นแสนๆ ล้านๆ ตัวไปทิ้งทะเลเพื่อลดปริมาณไก่จะได้ขึ้นราคา ระบบทุนนิยมต้องทำบาปกันหนักขนาดนี้ หดหู่เหลือเกิน

● ลูกสมาชิก สุพรรณบุรี

☞ เพราะคนเอาชีวิตสัตว์มายังชีวิตตนเองให้ยืนยาว จึงต้องเลี้ยงสัตว์ไว้เป็นอาหารและตกอยู่ในวงจรบาปเพราะเห็นแก่ตัวเห็นแก่กินตลอดมา ท่านอธิบดียุคล ล้มแหลมทอง กรมปศุสัตว์ก็ตกที่นั่งทำบาปโดยตำแหน่งหน้าที่ ถึงกับรำพึงรำพันว่า “ไม่เคยคิดว่าต้องทำลายชีวิตสัตว์มากมายขนาดนี้ ทุกวันนี้ภาพไก่หรือเลี้ยงไก่มันก้องอยู่ในหัวผมตลอด” นี่ไงครับที่เขาเรียกว่าตกนรก ไม่ต้องรอถึงชาติหน้าหรอก

แนะนำ

ชนบทบ้านเราเดี๋ยวนี้ ชี้อาหมดแล้ว ยังเหลือขี้นุหรือและขี้เหล้า ถ้าหมดไปได้ก็จะดีกว่านี้อีกมาก นายกฯ ทักซิณช่วยด้วย ขอเอาใจช่วย ยังดีกว่าไม่ทำอะไร ดูภาพรวมอย่างนี้ สังคมไทยท่าทางจะดีขึ้นเป็นแน่

● ฉวีวรรณ บุญมี เชียงใหม่

☞ แน่ใจนะว่าชี้อาหมดแล้ว ถ้าบอกว่าชบเซาลงไปก็พอฟังได้ แต่บอกว่าหมดนี้เห็นทีจะยาก ก็ตามหน้าหนังสือพิมพ์ยังมีข่าวจับผู้ซื้อผู้ขายอยู่เรื่อยๆ นะ ถ้าคนไทยเข้าถึงพุทธแท้ๆ ขึ้นพื้นฐานแค่อือศีล ๕ ได้นั้นแหละพอจะเป็นไปได้

ใช่เลย ๑

มีอาจารย์ชาวพิษณุโลกท่านหนึ่ง เอาหนังสือ “วิสุตาส ปรมายาติ” ประวัติสมณะและลิกขมาตุมาให้ ผมดีใจมาก และบอกว่าถ้าต้องการหนังสือธรรมะให้เขียนหนังสือไปที่สมณะชนะผี ชิตมาโร ท่านจะจัดส่งให้ แต่ผมดูแล้วน่าจะเป็นที่เดียวกับที่ผมได้รับหนังสือดอกหญ้า สารอศอกอยู่แล้ว จึงขอทราบข้อเท็จจริงและขอรับกวน บ.ก.ถึงสมาชิกเราคิดอะไร ที่มีหนังสือของพ่อท่านเล่มเก่าๆ ผมขอรับบริจาค เพื่อผมและเพื่อนๆ จะได้รับประโยชน์มาเสริมปัญญา ลบล้างอวิชชาจากจิตเดิมๆ แล้วกลับตัวกลับใจเป็นพลเมืองดีรับใช้สังคม ไม่เป็นคนเอาเปรียบสังคมต่อไป เพราะอดีตที่ผ่านมาไม่มีศีลธรรม จึงตกเป็นทาสของตัณหา

● แสงชัย คำลือ เชียงราย

☞ ท่านสมณะชนะผี ชิตมาโรเป็นฝ่ายธรรมปฏิบัติ อยู่ที่พุทธสถานสันตืออศอก รับภาระหน้าที่ติดต่อ-จัดส่งหนังสือดอกหญ้า สารอศอก ดอกบัวน้อยให้สมาชิกดังที่ได้รับอยู่ แล้วนั้นแหละครับ สำหรับหนังสือที่ต้องการรับบริจาคจากสมาชิก “เราคิดอะไร” นั้นยินดี

เป็นสื่อกลางให้ครับ ...สมาชิกท่านได้ทราบแล้วโปรดส่งตรงถึงคุณแสงชัย คำลือ (แดน ๒) ตู้ปณ.๒๒๑ อ.เมือง จ.เชียงราย ๕๗๐๐๐ “อันความกรุณาปรานี จะมีใครบังคับก็หาไม่ หลั่งมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ จากปากฟ้าสุรลัยสู่แดนดิน”

ยิ่งให้ไปยิ่งได้มา

ดิฉันขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาส่งหนังสือ “เราคิดอะไร” ไปให้อ่าน (ในนามคุณนิยมนาประโคน) เป็นหนังสือดีมีสาระน่าอ่านมาก อยากให้ลูกๆ ได้อ่านบ้าง จึงขอบอกรับเป็นสมาชิกให้เขา ๒ ปี ตามชื่อที่อยู่ที่แจ้งมา เริ่มแต่ฉบับที่ ๑๖๒ มกราคม ๒๕๔๗ ได้ส่งธนาณัติมา ๑,๐๐๐ บาท ชำระค่าสมาชิก ๕๐๐ บาท ที่เหลืออีก ๕๐๐ บาท จะใช้เป็นค่าพิมพ์หนังสือหรือจะใช้อะไรสุดแล้วแต่จะเห็นควร

● เจน นาประโคน บุรีรัมย์

☞ ลงทะเบียนรับสมาชิกใหม่ไว้ ๒ ปีแล้วครับ ส่วนที่เหลืออีก ๕๐๐ บาท ก็จัดเป็นสมาชิกอุปถัมภ์สำหรับ “เพื่อนผู้ต้องขัง” เพื่อร่วมกันสร้างกุศลคืนคนดีให้สังคม ขอนุโมทนาด้วยครับ ขอฝากความระลึกถึงคุณนิยมนาประโคน นักรบแห่งกองทัพธรรมด้วยครับ

อุทิศส่วนกุศล

เห็นภาพในหน้าหนังสือพิมพ์ที่รัฐมนตรีจัดทำบุญเลี้ยงพระ ๑๐๘ รูป เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ไถ่ภัยล้านตัวที่ทางการให้ฆ่าทั้งป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดนก ชาวว่าอาหารเลี้ยงพระมีอันนั้นก็ล้วนเป็นเมนูหลากหลายด้วยเนื้อไก่เสียด้วย เป็นอันว่าฆ่าไก่ป้องกันการระบาดของโดยอ้างเหตุจำเป็นก็ส่วนหนึ่งแล้ว และยังให้ฆ่าไก่เลี้ยงพระอีก ได้บาปหรือบุญ อุทิศส่วนกุศลแบบนี้ล้างบาปได้หรือ

● ชาวบ้านธรรมดา สุโขทัย

☞ ได้บาปหรือได้บุญ อุทิศส่วนกุศลแบบนี้ ไก่ได้รับหรือไม่ ล้างบาปได้หรือไม่ ไก่ที่ถูกฆ่ากับพระที่มาสวดมนต์และรัฐมนตรีเจ้าภาพนั้น แหะละจะให้คำตอบได้ ก่อนอื่นก็อ่าน ‘ปลายซอย’ ของ ‘เปลว สีเงิน’ (ไทยโพสต์ ๑๑ ก.พ. ๔๗) ไปพลางๆ ก็แล้วกัน ครั้นมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับนำขบคิดที่เดียวละครับ “เกษตรฯ ล้างชวยเมื่อวานนี้ นายสมศักดิ์ ในฐานะเจ้ากระทรวง ‘ทำบุญให้ไก่’ นอกจากนิมนต์พระ ๑๐๘ รูปมารับอาหารบิณฑบาตที่หน้ากระทรวงแล้ว ยังนิมนต์พระเถระผู้ใหญ่อีก ๙ รูป มาเจริญพระพุทธมนต์ด้วย จะเรียกว่าทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ไก่ที่ถูกเชือดไปร่วม ๓๐ ล้านตัว หรือจะเรียกว่าทำบุญล้างเสนียดกระทรวงเกษตรฯ ก็สุดแล้ว แต่ แต่ที่แน่ๆ คือ ‘ทางจนตรอก’ สำหรับคนไทยก็มีแต่ ‘พระกับวัด’ เท่านั้นแหละ เป็นที่พึ่งสุดท้าย ในคตพุทธ บุญคือกรรมดี ก็ส่วนบุญบาปคือกรรมชั่ว ก็ส่วนบาป เอามาหักกลบลบล้างเหมือนระบบบัญชีไม่ได้หรอก...อ้าว...แล้วที่นี้โยมสมศักดิ์ โยมเนวิน ก็ลองคิดดูแล้วกันว่าสารพัดเมนูไก่ที่ (ยัดเยียด) ถวายให้พระฉันนั้น จะอนุโลมว่าพระรู้-เห็นได้หรือไม่? และก็น่าวินิจฉัยต่อไปอีกว่า การที่พระฉันไก่ที่ถวายนั้น ถือเป็นหนึ่งหวังผลทางส่งเสริมการบริโภคไก่ในหมู่ประชาชนหรือไม่...จะถือว่า และการที่พระฉันไคนั้นมีส่วนทำให้ประชาชนมั่นใจว่า ‘พระยังมั่นใจว่าไก่ไม่ติดโรค’ แล้วประชาชนเลยเฮโลกินตามพระ ซึ่งเป็นเหตุให้มีการฆ่าไก่ตามมาเพิ่มขึ้น นี่จะถือว่าพระมีส่วน ‘ส่งเสริมการฆ่า’ ด้วยหรือไม่....” คัดตัดทอนบางส่วน มาโมเมว่าเป็นคำตอบก็แล้วกันครับ

ครูกับผู้สอน

โครงการให้ข้าราชการออกก่อนเกษียณปรากฏว่าครูขอลาออกมากจนเกินจำนวนที่กำหนดไว้ นำเป็นห่วงการศึกษา เพราะครูมี

คุณภาพจำนวนหนึ่งก็ถือโอกาสซึ่งลาออกไปด้วย ถึงรัฐบาลก็บอกว่าไม่เป็นปัญหาเพราะมีบัณฑิตรองงานอีกพะเรือ จัดเข้าไปทดแทนได้ก็จริงอยู่ แต่วิชาชีพครูที่ต้องมีสถาบันการศึกษาหรือสาขาวิชาเฉพาะทาง ย่อมแสดงว่าต้องเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ จึงมิใช่ว่าจะเอาบัณฑิตจากไหนๆ มากี่เป็นครูได้

● ครูที่ยังไม่ลาออก นครราชสีมา

☞ ครู ผู้ปฏิบัติงานมองว่าเป็นปัญหา แต่นักการเมืองมองว่าไม่เป็นปัญหา ก็น่าจะถูกต้องแล้วละครับ เพราะนักการเมืองมองที่โครงสร้าง ส่วนครูมองลึกลงไปถึงจิตวิญญาณ สอนเป็นกับสอนได้ หรือครูกับผู้สอน ยังไงๆ ก็ไม่เหมือนกันอยู่ดีแหละนะ ไม่เชื่อลองถามครูที่เกษียณดูทีไร

อีกแล้ว

วันวาเลนไทน์ นับวันจะมีบทบาทในวงราชการและสังคมไทยมากขึ้น ทั้งๆ ที่เป็นจารีตประเพณีต่างชาติและก็ไร้สาระแท้ๆ เลย ในภาครัฐ ทั้งระดับการเมืองและระดับหน่วยราชการดูแลกันรองรับค่านิยมนี้กันเหลือเกิน โหมโฆษณาประชาสัมพันธ์ และเตรียมจัดกิจกรรมกันเอิกเกริก ภาคเอกชนนั้นเล่า เหล่าเครือข่ายธุรกิจก็ฉกฉวยสร้างสีสันล่าผลประโยชน์กันโดยไม่คำนึงถึงผลเสียหายทางวัฒนธรรมที่จะตามมา ดิฉันเป็นคนกลางเก่ากลางใหม่ ทันสมัยทันยุค แต่ก็รับไม่ได้ที่สังคมไทยกำลังจะล้มละลายทางวัฒนธรรมดูกระทรวงวัฒนธรรมแล้วก็ไม่เห็นแสดงจุดยืนหรือบทบาทอะไรให้อุ่นใจได้เลย

● คนไทยใจไทย กทม.

☞ คงกำลังวางแผนผนวกวัฒนธรรมกินไก่นายทุนกับมหรกรรมวาเลนไทน์ให้กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกันก็ได้ครับ บรรณาธิการ